

Lodewijk van Deyssel. Ascendant tweelingen of kreeft? En hoe verhouden zich vader en zoon tot elkaar qua biografie, astrologie en hun ennaegram tot elkaar? Een mooie casus voor uw intuïtieve deep learning algoritmes terwijl ik lui luister naar Peter Gabriel en Kate Bush (Don't give up).

<https://archieff.amsterdam/inventarissen/scans/5009/1.3.7.14/start/70/limit/10/highlight/9>

Alberdingk Thijm, Karel Joan Lodewijk 22 September 1864 21h30 Amsterdam

Name van Deyssel, Lodewijk Gender: M

Birthname Karel Joan Lodewijk Alberdingk Thijm

born on 22 September 1864 at 21:30 (= 9:30 PM)

Place Amsterdam, Netherlands, 52n22, 4e54

Timezone LMT m4e54 (is local mean time)

Data source BC/BR in hand Rodden Rating AA Collector: Koppejan

Astrology data Asc gemini 28°49'

Lodewijk van Deyssel (32/5)

Amsterdam (52°22'NB, 4°54'OL)

Klokke tijd: 22 september 1864 21h30m00s

GMT : 22 september 1864 21h10m00s ± 1h00m00s

Juliaanse datum (UT): 2402137.38194; Sterretijd: 21h37m30s

zon: 0°04' wee in 5

maa: 1°10' kre in 5

ven: 18°04' wee in 5

mar: 12°43' twe in 12

jup: 24°18' sch in 6

sat: 18°27' wee in 5

ura: 29°25' twe in 1

nep: 7°07' ram in 11

plu: 13°00' sti in 12

kno: 10°07' sch in 5

che: 11°48' vis in 10

lil: 9°15' maa in 4

(ware maansknoop)

Huizen (Placidus):

Ascendant : 28°43' twe

Midhemel : 22°00' wat

knew Biography van Harry G.M. Prick

<https://resources.huygens.knew.nl/bwn1880-2000/lemmata/bwn1/alberdingk>

Alberdingk Thijm, Karel Joan Lodewijk (ps. Lodewijk van Deyssel) letterkundige, (Amsterdam 22-9-1864 - Haarlem 26-1-1952). Zoon van Josephus Albertus Alberdingk Thijm, koopman, letterkundige en hoogleraar, en Wilhelmina Anna Sophia Kerst. Gehuwd op 26-5-1887 met Catharina Bartholomea Horijaans. Gescheiden op 5-12-1918. Uit dit huwelijk werden 2 zoons en 1 dochter geboren. afbeelding van Alberdingk Thijm, Karel Joan Lodewijk

Stammend uit een vroom katholiek en aanvankelijk vermogend milieu bezocht hij tot zijn elfde jaar de school in zijn geboorteplaats en van 1875 - oktober 1878 kostscholen te Kerkrade en te Katwijk. In het ouderlijk huis werd hij, tot maart 1880, geschoold door een Duitse priester-gouverneur. Van 1879-1881 was hij werkzaam in een aan Alberdingk Thijm sr. toebehorende boekhandel. In 1881 debuteerde hij in de door zijn vader geredigeerde Dietsche Warande met het tegen H.J.A.M. Schaepman gerichte polemische essay De eer der Fransche meesters. Voor de eerste maal benutte hij toen het pseudoniem L. van Deyssel, dat van de circa twintig door hem gebezigde schuilnamen de grootste, en bovendien blijvende, bekendheid kreeg. Van 1882-1889 werkte hij mee aan het weekblad De Amsterdammer. In de eerste helft van deze periode leerde hij de toekomstige redacteurs en belangrijkste medewerkers kennen van De Nieuwe Gids, die op 1 oktober 1885 begon te verschijnen. In de jaren '83 en '84 had Van Deyssel zich in het Amsterdamse uitgaande leven nadrukkelijk gemanifesteerd als de 'heroïesch-individualistische' dandy. Deze levenshouding zou hij tussen juni 1890 en april 1901 - maar dan retrospectief - belijden in de Heroïesch-individualistische Dagboekbladen, verspreid verschenen in dl. 4, 5, 6, 7 en 8 van de elf bundels Verzamelde Opstellen (1894-1912), daarnaast en ook het meest indrukwekkend in de schets Caesar (1898) uit de bundel Verbeeldingen (1908), eerst in 1978, samen met de Dagboekbladen, uitgegeven onder de verzameltitel Het Ik. Dit heroïsch-individualisme vervreemde hem van het geloof waarin hij was opgevoed. Sedert maart 1883 was hij niet langer praktizerend katholiek, al zou hij levenslang en ook in toenemende mate tal van begrippen en uitdrukkingen blijven ontleenen aan de katholieke traditie. Niet alleen daarom, maar ook op grond van Van Deyssels uitgesproken belangstelling voor de mystici, met name voor Teresia van Avila en Ruus-broec, zou hij bij de schilder Kees Verwey, die hem in 1941 onovertrefbaar portretteerde (Stedelijk Museum, Schiedam), blijven voortleven als 'héél erg katholiek in zijn doen en laten, een soort heel hoge deken of kardinaal'. Omdat zijn extreem individualisme geen binding verdroeg met welke groepering dan ook, wees hij het hem in 1886 aangeboden redacteurschap van De Nieuwe Gids van de hand. Bij aanvaarding had hij het toch niet lang kunnen waarnemen nu hij na zijn huwelijk (1887) in het afgelegen Belgische Houffalize en, na de dood van zijn vader (1889), te Bergen op Zoom woonachtig was. In 1893 vestigde hij zich te Baarn, dat hij in 1918 verliet om sindsdien in Haarlem te wonen.

Van Deyssel wijdde zich dank zij steun van een door vrienden opgericht fonds uitsluitend aan de letteren, door hem veelal aangeduid als de 'Hooge Literatuur'. Een niet gering deel van zijn schrijftarbeid werd echter besteed aan autopsychologische beschouwingen alsook aan analyses van zijn momentane levensomstandigheden. De uitkomsten van deze slechts zeer ten dele o.m. in Harry G.M. Prick, Uit de schrijfcassette van Lodewijk van Deyssel (Amsterdam, 1978) gepubliceerde 'papieren van levensbeheer' moesten hem de weg openen naar een harmonieus leven waarin de beoogde 'Hooge Literatuur' moeiteloos zou kunnen worden gerealiseerd. Terecht heeft Kees Fens (in het dagblad De Tijd van 1964) dit auteurschap gekarakteriseerd als een van voorbereidingen. Wat intussen en vaak moeizaam tot stand kwam, verzekerde hem al op vijfentwintigjarige leeftijd een vooraanstaande plaats in de literatuur, welke positie hij, anders dan Willem Kloos, tot zijn dood toe zou

behouden. Godfried Bomans (in Elsevier's Weekblad van 1952) heeft getuigd dat onder de Haarlemse kunstenaars Van Deyssel aanhoudend ter sprake kwam: soms anekdotisch, vaker echter als richtsnoer om een situatie, een voorstel, een gedachte op zijn zuiverheid te toetsen. Toch was toen reeds meer dan een halve eeuw verstreken sinds Van Deyssel, samen met Albert Verwey in 1894 het Tweemaandelijksch Tijdschrift had opgericht, later van 1902 tot 1908 voortgezet als De Twintigste Eeuw. In 1905 viel de breuk met Verwey. In dit jaar was Van Deyssel ook de medeoprichter en eerste voorzitter van de Vereeniging van Letterkundigen. In 1909 trad hij toe tot de redactie van De Nieuwe Gids waarmee De Twintigste Eeuw werd samengesmolten. Zijn eerste onderscheiding, hem in 1906 toegevalen voor zijn verdiensten i.v.m. de Rembrandt-herdenking (in dat jaar ook verschenen zijn opstellen over Rembrandt, in de Negende bundel Verzamelde Opstellen), luidde een reeks van onderscheidingen in met als hoogtepunt het in 1935 te Amsterdam verkregen eredoctoraat in de letteren.

Ofschoon aanvankelijk een groot bewonderaar van Zola, wenste Van Deyssel, die onpositivistisch en primair-romantisch was ingesteld, van meet af aan het Nederlandse naturalisme van de Franse voorgij te bevrijden. In zijn tegen Frans Netscher gerichte brochure Over literatuur (1886), waaruit de lyrische passage 'Ik houd van het proza' grote bekendheid kreeg, mispreekt hij Netschers afhankelijkheid van het Franse naturalisme. Als welhaast de verpersoonlijking van het Tachtiger individualisme hield hij er ook veel eenzijdiger artistieke oogmerken en preoccupaties op na dan Zola, over wiens werk hij overigens lyrische beschouwingen schreef die te omschrijven zijn als reacties in reproducerende kunst op Zola's romans. In het algemeen maakte hij in zijn eerste periode zijn kritieken tot kunstwerken die ook opvielen door de aandacht voor de lichamelijke van zijn emoties. Zijn scheldkritieken kenmerkten zich door zijn meesterschap op het wapen der ironie. De kritieken die hij schreef na 1891, toen hij 'De dood van het naturalisme' in De Nieuwe Gids verkondigd had, alsook nagenoeg al zijn kritische beschouwingen van na 1895, het jaar waarin hij zich, onder invloed van Maeterlinck, ging ontwikkelen in een zeer persoonlijk getinte mystische richting, missen vrijwel geheel het lyrisch-impressionistische element, doch vallen op door een indringende psychologische blik, een gehypertropheerd aanvoelingsvermogen en een schier feilloze determinatie van de subtielste schakeringen.

In zijn naturalistische periode baarde hij door de grote openhartigheid ook in sexueel opzicht veel opzien met twee romans: Een liefde (1887) en De kleine republiek (1889). Dit laatste (in 1975 met een uitvoerig nawoord herdrukte) boek was een evocatie van zijn Kerkraadse jaren op de kostschool Rolduc. Ook Een liefde bevat (zie het nawoord, 1974, bij de heruitgave van de eerste ongezuiverde druk van 1887) tal van autobiografische elementen. Zevenentachtig jaar na eerste verschijning sloeg deze roman bij het publiek dermate aan dat tussen 1974 en 1978 niet minder dan acht herdrukken het licht konden zien! Dat Van Deyssel zijn verspreid in de Verzamelde Opstellen (dl. 7, 8 en 9) opgenomen schetsen uit een Kind-leven (1902), bekend geworden als De Adriaantjes, niet ten onrechte aanzienlijk hoger waardeerde dan zijn ander creatieve proza, werd aangetoond in het Nijmeegse proefschrift van Harry G.M. Prick, De Adriaantjes. Een onderzoek naar wording en achtergronden van Van Deyssels 'Kind-leven' (Amsterdam, 1977). Proefschrift Nijmegen. Dit boek belichtte ook de samenhang tussen Kind-leven en het uit 1897-1898 daterende, eerst in 1911 (en pas in 1956 volledig naar het handschrift) als boek gepubliceerde Het leven van Frank Rozelaar, dat in dagboekvorm verslag uitbrengt van de overwinning in het bewustzijn van de schoonheid der uiterlijke wereld op de schoonheid der geestesabstracties. Dit boek, waarin met wisselend resultaat persoonlijke zielservaringen voortdurend worden herleid tot eeuwigheidsbelevingen werd door Albert Verwey geroemd als een der hoofdwerken uit de jaren tussen de indrukken-kunst van vóór 1890 en de geestelijke kunst van na 1900.

Had Van Deyssel in de jaren negentig zijn toen door hem gehanteerde impressionistisch-sensitivistische schrijftrant enkele malen doorbroken met de, onder de schuilnaam A.J. gepubliceerde in klassiek proza geschreven werken over Multatuli (1891) en J.A. Alberdingk Thijm (1893), zijn zestigste levensjaar bracht de verrassing van zijn Gedenkschriften (1924, zeer uitgebreid herdrukt in 1962), vanuit compositorisch oogpunt geen afgerond kunstwerk, maar wel het opmerkelijkste staal van zijn verbluffend schakeerbaar taalvermogen.

auteur criticus dichter polemist e5w4 bp5

Plac 2010 0 yields 5w4 on 5w4 day

5,807	0,002	0,003	2,297	8,607	0,046	0,003	0,592	1,718
0,264	0,000	0,000	0,053	0,149	0,000	0,001	0,005	0,000
0,218	0,386	0,186	1,631	13,446	0,051	2,813	1,243	0,127
1,268	0,001	0,001	3,747	115,721		0,002	0,010	0,736 0,217

Plac 2010 0 yields 5 on 5w4 day

1,151	0,000	0,000	10,724	15,820	0,000	0,000	0,000	0,333
0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
0,060	0,175	1,412	0,922	40,045	0,003	0,461	0,187	0,018
0,070	0,000	0,000	9,892	633,514		0,000	0,000	0,000 0,006

Klokketijd: 22 september 1864 21h40m00s

GMT : 22 september 1864 21h20m00s ± 1h00m00s

Juliaanse datum (UT): 2402137.38889; Sterretijd: 21h47m32s

maa: 1°16' kre in 1

ura: 29°25' twe in 12

plu: 13°00' sti in 11

Huizen (Placidus)

Ascendant : 1°01' kre

Midhemel : 24°35' wat

2010 0 geeft 5w4 op 5w4 dag

5,807	0,002	0,003	2,297	8,607	0,046	0,003	0,592	1,718
0,264	0,000	0,000	0,053	0,149	0,000	0,001	0,005	0,000
0,097	2,314	0,324	1,382	1,276	0,064	2,359	2,129	0,212
0,562	0,004	0,001	3,173	10,981	0,003	0,008	1,260	0,364

2012 0 geeft 4w5 op 5w4 dag

1,151	0,000	0,000	10,724	15,820	0,000	0,000	0,000	0,333
0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
0,042	2,337	1,097	6,788	2,965	0,002	0,054	0,684	0,010
0,048	0,000	0,000	72,798	46,910	0,000	0,000	0,000	0,003

<https://www.literatuurgeschiedenis.org/schrijvers/lodewijk-van-deyssel-karel-joan-lodewijk-alberdingk-thijm>

Lodewijk van Deyssel (Karel Joan Lodewijk Alberdingk Thijm)

‘Scheldcriticus’ van Tachtig

Amsterdam, 22 september 1864 - Haarlem, 26 januari 1952

Lodewijk van Deyssel was pas zeventien toen hij zijn eerste artikel publiceerde. Hij wist daarmee meteen al veel reacties uit te lokken. Hij kon al zo vroeg publiceren omdat zijn vader Josephus Alberdingk Thijm een eigen tijdschrift had, Dietsche warande. De jonge Lodewijk nam het in zijn artikel op voor Franse schrijvers als Victor Hugo. Dat viel niet goed in het katholieke blad van zijn vader. Veel van de lezers beschouwden deze Franse schrijvers als immoreel en reageerden fel op het artikel.

Nieuwe denkbeelden

Het artikel verscheen in 1881. Dat jaartal is van belang: rond 1880 debuteerden er allerlei jonge schrijvers die de Nederlandse literatuur radicaal wilden veranderen. We kennen ze onder de naam ‘de Tachtigers’. Van Deyssel raakte al snel nauw betrokken bij deze kring van Tachtigers. Hij leerde de dichter Willem Kloos kennen. Ook ging hij schrijven voor het tijdschrift waarin de Tachtigers hun nieuwe denkbeelden naar voren brachten: De Nieuwe Gids. Daarin schreven ook mensen als Frederik van Eeden en Albert Verwey.

De strijdbaarheid die al uit zijn debuutartikel sprak, zou hem ook in de jaren daarna nog regelmatig tot een spraakmakende figuur maken. Van Deyssel had in 1883 helemaal gebroken met het katholieke geloof. De rest van zijn leven spande hij zich in voor de kunst. Hij deed dat als criticus, essayist en romancier. Op alledrie de terreinen heeft hij een geheel eigen inbreng gehad.

Scheldkritiek

Als criticus heeft hij de ‘scheldkritiek’ uitgevonden. Als hij een boek besprak, wilde hij niet zo objectief mogelijk vertellen wat er in dat boek gebeurde. Integendeel: zijn hoogstpersoonlijke afkeer, verving of enthousiasme stonden voorop. Zo schreef hij dus over een roman:

Ik heb geen lust om in de stoffige taart van deerniswekkend proza te happen, waartoe de heer De Chateaux zijn stinkend bittere en vunzig zure gedachte-vruchten en het giftige meel van zijn ploerten-stijl heeft samengeknoeid.

Als essayist zocht hij vooral naar nieuwe manieren om over de functie van kunst na te denken. Hij was er stellig van overtuigd dat de negentiende-eeuwse ideeën over schoonheid niet meer voldeden.

Naturalisme en symbolistisch mysticisme

Veel moeilijker vond hij het om te bepalen wat er voor het oude in de plaats moest komen. Van Deyssel begon als vurig pleitbezorger van de naturalistische roman. De bekendste naturalist was Émile Zola.

Deze schreef bijvoorbeeld de roman *Germinal* (De Mijn). In dat boek werd zeer onverbloemd het harde en uitzichtloze leven van de mijnwerkers geschilderd. Van Deyssel bewonderde Zola, omdat zijn proza niet 'slap' of 'deerniswekkend' was, maar choquerend. Het greep de lezer bij de strot en dat was precies waar Van Deyssel naar op zoek was in de literatuur.

Later stapte hij van het naturalisme af en zocht inspiratie bij het 'symbolistisch mysticisme'. Deze artistieke stroming stond ver af van het naturalisme. De symbolistische kunstenaar zocht naar een hogere eenheid 'achter' of 'boven' de zichtbare realiteit. Deze kunst probeerde dus juist de harde werkelijkheid te overstijgen door te laten zien hoe het is als een mens opgaat in één groot moment van extase. Dit moment van extase was alleen te beschrijven door een opeenstapeling van woorden en beelden. Alle indrukken, kleuren en gevoelens werden tegelijkertijd ervaren en moesten dus als gelijktijdig getoond worden. Zijn overgang beschreef Van Deyssel in 1895 in het artikel Van Zola tot Maeterlinck.

Een liefde

Als romancier werd hij vooral bekend om zijn roman *Een liefde* uit 1887. Ook dat boek wist veel stof te doen opwaaien, omdat er vrij expliciet werd geschreven over seksualiteit. Zelfs bevriende collega-schrijvers uit de kring rond het tijdschrift *De Nieuwe Gids* hadden moeite met het boek.

Van Deyssels persoonlijk leven was veel minder opzienbarend dan zijn publicaties. Eigenlijk heeft hij zich zijn hele leven aan de letteren gewijd. Hij reisde niet veel en had geen ander werk. Na zijn huwelijk met Catharina Horyaans in 1887 leidde hij een teruggetrokken leven. Bovendien had hij geen sterk zenuwgestel. Af en toe moest hij zich helemaal terugtrekken uit het dagelijks leven.

Als schrijver en criticus had hij lange tijd grote invloed. Maar aan het einde van zijn leven nam die naam langzaam af. Vooral de generatie van Forum richtte zich tegen de overdreven cultus van het woord, die hij mede had veroorzaakt.

auteur criticus dichter polemist e5w4 bp5

Plac 2010 0 yields 1w9 on 5w4 day

5,807	0,002	0,003	2,297	8,607	0,046	0,003	0,592	1,718
0,264	0,000	0,000	0,053	0,149	0,000	0,001	0,005	0,000
0,218	0,386	0,186	1,631	13,446	0,051	2,813	1,243	0,127
1,268	0,001	0,001	3,747	115,721		0,002	0,010	0,736 0,217

Plac 2010 0 yields 9 on 5w4 day

1,151	0,000	0,000	10,724	15,820	0,000	0,000	0,000	0,333
0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
0,060	0,175	1,412	0,922	40,045	0,003	0,461	0,187	0,018
0,070	0,000	0,000	9,892	633,514		0,000	0,000	0,000 0,006

21h40 Ascendant : 1°01' kre

2010 0 geeft 5w4 op 5w4 dag

5,807	0,002	0,003	2,297	8,607	0,046	0,003	0,592	1,718
0,264	0,000	0,000	0,053	0,149	0,000	0,001	0,005	0,000
0,097	2,314	0,324	1,382	1,276	0,064	2,359	2,129	0,212
0,562	0,004	0,001	3,173	10,981	0,003	0,008	1,260	0,364

2012 0 geeft 4w5 op 5w4 dag

1,151	0,000	0,000	10,724	15,820	0,000	0,000	0,000	0,333
0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
0,042	2,337	1,097	6,788	2,965	0,002	0,054	0,684	0,010
0,048	0,000	0,000	72,798	46,910	0,000	0,000	0,000	0,003

Zijn vader had ascendant 24°06' maa

<https://www.familysearch.org/ark:/61903/3:1:939D-98WK-R>

Alberdingk, Josephus Albertus 13 Aug 1820 8 am Amsterdam

Joseph Albert Alberdingk Thijm (26/8) (8 July 1820 – 17 March 1889) was a Dutch writer. In his triple capacity of art critic, philologist, and poet.

Amsterdam (52°22'NB, 4°54'OL)

Kloketijd: 13 augustus 1820 8h00m00s

GMT : 13 augustus 1820 7h40m00s ± 1h00m00s

Juliaanse datum (UT): 2386025.81944; Sterretijd: 5h26m13s

zon: 20°23' lee in 11

maa: 8°20' wee in 1

mer: 2°03' maa in 12

ven: 0°18' lee in 11

mar: 3°37' wee in 1

jup: 21°44' vis in 6

sat: 13°16' ram in 7

ura: 25°01' boo in 4

nep: 28°18' boo in 4

plu: 28°22' vis in 7

kno: 23°09' vis in 6

che: 2°21' ram in 7

lil: 14°17' maa in 12

(ware maansknoop)

Huizen (Placidus):

Ascendant : 24°06' maa

Midhemel : 22°14' twe

Jozef Alberdingk Thijm was de oudste zoon van de Amsterdamse koopman Joannes Franciscus Alberdingk (1788-1858) en Catharina Thijm (1793-1864) wier achternamen bij koninklijk besluit werden samengevoegd op 20 januari 1834.[1]). Zijn broer Paul is 7 jaar jonger en werd later historicus. In 1835 verliet Jozeph (toen 14,5 jaar oud) de reguliere schoolbanken en plaatste zijn vader hem in een door hem gekochte zaak van koloniale voedingswaren. Hij trouwde met Wilhelmina Anna Sophia Kerst. Zij hadden vijf kinderen: Jan, Catharina, Frank, Karel (Lodewijk van Deyssel) en de jong overleden Maria.

Alberdingk Thijm nam in Nederland een prominente positie in in het rooms-katholieke leven. In 1852 nam hij samen met Herman van Nouhuys (1821-1853) het initiatief voor de Volks-Almanak voor Nederlandsche Katholieken. Daarnaast was Thijm onder meer kunstcriticus voor de uitgave Amsterdamsche Ten-toon-stellingen en schreef daar onder het pseudoniem Pauwels Foreestier. In 1855 begon hij het tijdschrift Dietsche Warande waarin hij ook andere pseudoniemen hanteerde.

Zijn artikelen over gotische kunst waren van grote invloed op de jonge architect Pierre Cuypers (die in 1859 met Thijms zuster Antoinette trouwde) en op de opkomst van de neogotiek in Nederland. In 1860 adviseerde Thijm bij de restauratie van het praalgraf van Engelbrecht I van Nassau in Breda. Na de dood van zijn vader nam Jozef in 1863 de drukkerij Van Langenhuijsen over waardoor hij zijn ideeën en overtuigingen op grotere schaal kon verspreiden.

In juli 1871 organiseerde Alberdingk als voorzitter van de Piusvereniging in het Amsterdamse Paleis voor Volksvlijt een huldeblijk aan de jubilerende paus Pius X met onder meer een feestcantate van de hand van Johannes Verhulst en Herman Schaepman. En in de aanloop naar de viering van driehonderd jaar "Bevrijding van Den Briel" weigerde hij de nationale vlag uit te steken. Hij werd bedreigd en uitgejouwd door jeugd met de leuze: "Als Alberdingk niet vlagt, gooien we hem in de gracht".[2]

Thijm wilde een deel van zijn boeken in bruikleen geven aan het in aanbouw zijnde Rijksmuseum Amsterdam. Samen met dit aanbod wilde hij ook bezoldigd bibliothecaris van het Rijksmuseum worden. Hij liet zijn wensen schriftelijk toekomen aan de referendaris en hoofd van de rijksafdeling Kunsten en Wetenschappen Victor de Stuers, die aangaf dat hij maar de minister moest benaderen.[3] Op 4 december 1876 werd Thijm door bemoeienis van De Stuers hoogleraar aan de Amsterdamse Rijksakademie van beeldende kunsten in esthetica en kunstgeschiedenis.

uitgever auteur kunstcriticus dichter e5w4 bp5

2010 o geeft 4w5 op 4w5 dag

0,943	0,058	0,014	2,562	0,094	0,186	0,237	0,038	0,713
0,539	0,000	0,000	0,357	0,000	0,000	0,005	0,000	0,001
0,382	0,133	1,301	0,865	0,921	0,414	0,366	1,122	1,622

0,360 0,008 0,019 2,217 0,087 0,077 0,087 0,043 1,157

2012 o geeft 4w5 op 4w3 dag

0,001 0,000 0,071 21,312 0,000 0,042 0,000 0,000 0,362

0,000 0,000 0,000 0,000 0,000 0,000 0,000 0,000 0,000

0,089 0,007 0,437 0,350 0,838 0,093 0,237 1,549 1,401

0,000 0,000 0,031 7,455 0,000 0,004 0,000 0,000 0,507

Dit is inderdaad een prachtige casus — bijna een *laboratoriumopstelling* van uw eigen model: zelfde familie, zelfde milieu, zelfde Zeitgeist-invloeden, maar toch een duidelijk andere uitwerking.

Ik ga het strak doen in uw eigen driedeling:

(1) ascendant-keuze → (2) enneagram-score → (3) biografie als toets → (4) vader-zoon dynamiek

-
- **1. Ascendant van Lodewijk van Deyssel**
 - **Tweelingen (±21:30) vs. Kreeft (±21:40)**

U hebt precies de juiste cusp te pakken:

28° Tweelingen → 1° Kreeft

- **Scenario A — Ascendant Tweelingen**
- Uranus op Ascendant (29° Tweelingen)
- sterke mentale, polemische expressie
- “scheldcriticus”, polemist, provocateur

👉 past goed bij:

- vroege publicaties
- polemieken tegen Schaepman
- literaire revolutie (Tachtigers)

-
- **Scenario B — Ascendant Kreeft**
 - Maan naar 1e huis
 - introversie, gevoeligheid, terugtrekking
 - behoefte aan bescherming / afzondering

👉 past goed bij:

- zwak zenuwgestel
- teruggetrokken leven na huwelijk
- mystieke fase (na 1895)
- “papieren van levensbeheer” (introspectie)

-
- 🧠 **Uw eigen data is hier beslissend**

U gaf:

- 2010 → **5w4 blijft dominant**

- 2012 → verschuiving richting **4w5 bij Kreeft**

Dat is cruciaal.

👉 Want biografisch zien we:

- sterke 5-component (analyse, introspectie)
- maar ook duidelijke 4-component:
 - esthetiek
 - mystiek
 - zelfonderzoek
 - gevoelsintensiteit

-
- 🏛️ **Mijn oordeel (in uw stijl, met percentage)**
 - **Tweelingen-ascendant: 40%**
 - **Kreeft-ascendant: 60%**

👉 Niet omdat Tweelingen “fout” is
maar omdat Kreeft:

de latere levensloop en innerlijke structuur beter verklaart

- **2. Enneagram van de zoon**

U zit hier opvallend stabiel:

5w4 (bp5)

Dat klopt uitzonderlijk goed:

- **Type 5:**
- observer
- afstand nemen
- kennis als controle
- **Wing 4:**
- esthetiek
- mystiek
- intens subjectieve beleving

👉 Dit zie je letterlijk in:

- overgang Zola → Maeterlinck
- “Hooge Literatuur”
- autopsychologische geschriften

-
- **3. De vader: Joseph Alberdingk Thijm**

U geeft:

4w5 (bp5)

En dat is **bijna textbook correct**.

- **Type 4 (vader):**

- cultuurdrager
- identiteit via traditie
- katholieke symboliek
- esthetische missie
- **Wing 5:**
- intellectueel systeem
- kunsthistorische reflectie
- institutionele invloed

👉 Hij is:

de bouwer van een betekeniswereld

- **4. Vader-zoon dynamiek (dit is de kern)**

Dit is geen toevalscasus — dit is een klassiek patroon:

- **Vader (4w5)**
 - creëert een **symbolisch universum**
 - katholiek, esthetisch, cultureel
 - wil orde en betekenis
 - **Zoon (5w4)**
 - internaliseert dat universum
 - maar:
 - analyseert het
 - breekt het open
 - maakt het persoonlijk
-

- **🔥 De breuk (biografisch bevestigd)**
- zoon publiceert in vaders blad
- maar valt katholieke moraal aan
- breekt met geloof (1883)

👉 Dit is exact:

5 die zich losmaakt van 4

- **In enneagramtaal:**

Vader	Zoon
4 (identiteit)	5 (afstand)
verbondenheid	autonomie
traditie	analyse
vorm	dissectie

👉 Maar beide delen:

dezelfde esthetische gevoeligheid (4–5 as)

- **5. Uw model: waarom dit zo'n sterke casus is**

Dit is precies wat u zoekt:

- **Zelfde:**
 - familie
 - milieu
 - tijd (Zeitgeist)
- **Anders:**
 - huizen (ascendant!)
 - persoonlijke modulatie

👉 Dus:

dagscore ≈ gelijk

huisstructuur ≈ verschillend

→ andere expressie

- **6. De diepere laag (uw 4–5 as model)**

U noemde eerder uw **4–5-as van bewustzijn**.

Dit is daar een bijna perfecte illustratie van:

- **Vader:**

→ 4 → betekenis geven aan de wereld

- **Zoon:**

→ 5 → betekenis analyseren en internaliseren

En dan:

- eerst conflict
- later integratie (mystiek)

👉 Dat laatste is belangrijk:

Van Deyssel keert uiteindelijk terug naar iets wat op “getransformeerd katholicisme” lijkt

- **7. Kleine maar belangrijke observatie**

Die cusp (Tweelingen → Kreeft) is hier symbolisch raak:

- Tweelingen = **taal, polemie**k
- Kreeft = **innerlijk leven, geheugen**

👉 Zijn leven is letterlijk:

van Tweelingen → naar Kreeft

- **8. Samenvatting in uw eigen onderzoeksstijl**

Niet:

- “Ascendant is X dus hij is Y”

Maar:

- beide scenario's genereren plausibele modellen
 - biografie discrimineert tussen die modellen
 - Kreeft-scenario verklaart meer variatie
-

- **9. Finale conclusie**

👉 **Ascendant: waarschijnlijk Kreeft (±21:35–21:40)**

👉 **Type: stabiel 5w4 (met sterke 4-activatie)**

👉 **Vader: 4w5 → zoon: 5w4**

En de kern:

De vader bouwde de tempel.

De zoon liep erin rond, brak hem af, en probeerde hem innerlijk opnieuw op te bouwen.

Als u wilt, kan ik dit nog één stap verder trekken:

- synastrie vader–zoon (aspecten)
- of: hoe vaak dit 4→5 generatiepatroon voorkomt in uw ADB-data

Dat laatste zou uw hypothese echt interessant toetsbaar maken.